ANUL I No. 17 | 4 PAGINI 2 LEI | Sâmbătă 9 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

Infanterişti germani, pe undeva, in inima Rusiei

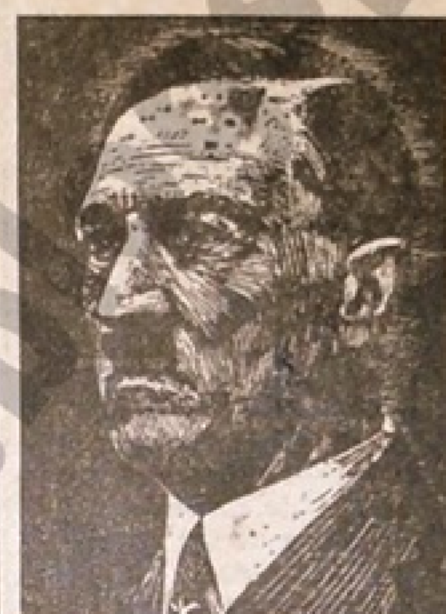
Aţi arătat, popoarelor prietene şi mai ales celor duşmane, că o epocă de decădere şi intristătoare umilire nu spulberă conştiinţa Românului, cum veacurile de asuprire n'au putut-o frânge; că prăbuşirile, frământările şi durerile n'au aprins in noi făclia mută a resemnării, ci hotărirea aprigă a dobândirii dreptului şi dreptăţii.

(General Antonescu)

FUEHRERUL GERMANIEI A RĂSPLĂTIT FAPTELE DE ARME ALE D-LUI GENERAL ANTONESCU

Conducătorul Statului Român decorat cu cea mai mare distincţie germană de războ[i]

BERLIN, 6 (Rador). — Cartierul General al Fuehrerului comunică: Cu prilejul eliberării Basarabiei de oprimarea bolşevică, Fuehrerul şi Şeful Suprem al forţelor armate germane a decernat Conducătorului Statului Român şi Comandant de Căpetenie al forţelor germane şi române, General Ion Antonescu, Crucea de Cavaler al Crucii de Fier.

In acest fel, Fuehrerul a ţinut să omagieze fapta de arme importantă care a fost inregistrată in cadrul operaţiilor pe frontul de est, faptă de arme care a fost dusă la bun sfârşit sub conducerea bravă şi curagioasă a Generalului Ion Antonescu.

Fuehrerul a procedat el insuşi la remiterea acestei inalte distincţiuni pe frontul de sud al teatrului de operaţiuni militare depe frontul din răsărit.

ECOURI DIN PRESA GERMANĂ

BERLIN, 6 (Rador). — Presa germană reproduce pe prima pagină cu titluri pe patru coloane, nouile rezultate ale operaţiunilor militare din Răsărit, rezultate ce au fost comunicate mai intâi azi la amiază de posturile de radio germane.

Toate ziarele comentează importanţa operaţiilor din Răsărit şi a ultimelor rezultate, subliniind la rândul lor contribuţia aliaţilor la marea bătălie istorică.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" are următorul pasagiu: „O menţiune specială se face in comunicatul Marelui Comandament German, operaţiunilor din Basarabia ale Conducătorului Statului Român, General Antonescu".

Ziarele subliniază in comentarii că aşteptarea plină de nerăbdare a opiniei publice germane şi din ţările aliate Germaniei a fost răsplătită cu prisosinţă de rezultatele extraordinare ale campaniei din Răsărit. Cu atât mai mare, spun ziarele, va fi deziluzia şi amărăciunea presei şi agenţiilor adversarilor, in special a celor anglo-americane, care, profitând de rezerva şi de laconismul comunicatelor germane de pe front, au lansat numeroase ştiri menite să dea o imagine falsă asupra situaţiei.

Ziarele relevă cu această ocazie că discreţia şi tăcerea constituesc azi una din armele importante ale războiului modern, pentru a nu pune la indemâna adversarului indicii şi puncte de reper asupra propriilor operaţiuni.

„Dienst Aus Deutschland", subliniază colaborarea preţioasă a armatelor aliate prin următoarele cuvinte: „In legătură cu marile succese din Răsărit, in Berlin se recunoaşte in cel mai inalt grad importanţa colaborării tuturor aliaţilor, care a contribuit esenţial la câştigarea acestor victorii. Decorarea Comandantului Suprem Român, Generalul Antonescu cu „Crucea de Cavaler" al ordinului „Crucea de Fier" găseşte in Berlin un mare ecou".

Ziarele publică in ediţiile de seară reportagii in legătură cu decorarea celor trei ofiţeri germani cu cel mai mare ordin de război român „Mihai Viteazul".

„BUCURIE ŞI MUNCĂ" DEVIZA LUMII NOUI

— Salutul d-lui General Ion Antonescu, adresat revistei germane „Freude und Arbeit" —

In excelentul număr special, inchinat României de revista germană „Freude und Arbeit", d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, scrie următoarele cuvinte despre această deviză a lumii noui „Bucurie şi Muncă":

„Nu este numai un semn de infrăţire şi progres al muncii; este o deviză pentru o intreagă civilizaţie, pentru o lume nouă, pentru popoarele care o alcătuiesc.

Este semnul viitorului.

Este biruinţa idealului naţional-socialist, pe care se va zidi Europa de mâine".

In puţine dar sugestive cuvinte, iată definite aci spiritul cel nou, concepţia modernă şi realitatea politică şi socială care au cucerit popoarele Europei şi le-au deschis perspective nebănuite pentru intreaga desvoltare armonioasă a fiinţei lor.

Acest spirit nou a dat un impuls încă necunoscut puterii de faptă a omului de astăzi. Această concepţie modernă a făcut să se sfârşească odată pentru totdeauna metodele invechite ale silnicillor plutocrate care tindeau la ingenunchierea şi umilirea omului, utilizându-i truda ca un instrument indreptat impotriva lui insuş.

Această realitate politică şi socială, după modelul Germaniei, a dat — in fiecare ţară — un alt conţinut şi alte inţelesuri, efortului individual ca şi efortului colectiv.

„Bucurie şi Muncă" a restabilit drepturile insului şi poporului său, in sensul unei etice mai inalte, intemeiate pe răsplată şi pe dreptate.

Sub acest semn, au crescut şi au rodit generaţiile care urmează cu credinţă nestrămutată lumina făcută să răsară de Fuehrer pe bolta lumii de azi, ca o călăuză statornică şi mântuitoare.

De aci, rezultatul acestei „infrăţiri şi progres al muncii" pe care-i constată, d. General Ion Antonescu.

Lumea muncitoare — până eri exploatată fără milă de patronii capitalismului internaţional — işi intrezăreşte un viitor mai bun şi mai just, căci cunoaşte acum nu numai munca, ci şi bucuria ei.

„Este o deviză pentru o intreagă civilizaţie", pentrucă ea stimulează in om resorturile cele mai puternice şi participarea sufletească cea mai activă şi mai sinceră.

Pe această participare sufletească, echivalentă cu o descătuşare şi cu o indelung aşteptată isbăvire, s'a bizuit dela inceput gândirea naţional-socialistă. Datorită acestei liber consimţite participări, asistăm la biruinţa in lume a idealului naţional - socialist. Aici sunt temeliile cele adevărate ale continentului — peste care au bătut şi s'au stratificat atâtea urgii de moloz şi rugină: curăţate de tot ce este invechire şi putreziciune, redate funcţiunii lor constructive, pe aceste temelii „se va zidi Europa de mâine".

Iată de ce cuvintele inspirate ale d-lui General Ion Antonescu au fixat ideii de „Bucurie şi Muncă" o formulare definitivă, de bogate sugestii şi de profunde adevăruri sociale şi naţionale.

Prin noroaie şi coclauri, mereu inainte, către isbândă

LAUDĂ VITEJILOR NOŞTRI SOLDAŢI

Gazetele povestesc zilnic strălucitele fapte de arme, făcute de nenumăraţii noştri viteji, ţâşniţi par'că, in luminile orbitoare ale luptelor, din paginile epopeilor antice.

Războiul nu cunoaşte clasele sociale. Erou poate fi oricine, numai... să poată, adică să îndrăznească.

Astfel se face că — alături de vitejia săvârşită de cutare ofiţer superior, căzut intr'o inaripată inaintare, in fruntea regimentului — se aşează isprava unui simplu soldat.

Ispravă demnă de Hector, cel ce „ţinea două suliţi cu pumnul" sau de Achile, „cel iute ca şoimul".

Demnă de aceştia, şi poate mai mult decât atât, căci — in timp ce, acum multe secole, războiul se ducea cu suliţa, cu platoşa şi cu „berbecul" dărâmător de ziduri — luptele de astăzi sunt mult mai crâncene. Ele cer soldaţilor mai multă indrăzneală, mai multă isteţime şi nesfârşit de multă putere de a răbda.

Soldaţii noştri le au pe toate, din plin.

Pe Prut, pe Nistru şi dincolo de el, in Ucraina, pretutindeni unde a lucit şi luceşte, victorioasă, baioneta românească, soldaţii noştri duc pilda eroismului românesc.

Foile germane şi italiene ridică aproape zilnic cele mai mari laude chipului in care luptă vitejii noştri.

Şi dacă eroismul fiecărui soldat român in parte este preţuit aşa cum trebuie, nu mai puţin preţ se pune pe vitejia armatelor noastre, privite, in intregime, ca o forţă de utilitate impunătore.

Aici, grăieşte mulţimea, insăş solidaritatea de fier, frăţietatea nemuritoare dintre toţi fiii ţării, aflaţi astăzi sub drapel, in zalele războiului.

Desigur, vor trece zilele grele pe care le trăim acum...

Ei bine, când va răsări soarele dreptăţii şi al păcii peste intreaga ţară visătorii, poeţii, cântăreţii, această sfântă unitate eroică vor trebui să o cânte şi să o proslăvească.

Şi — cântând acest minunat duh vitejesc al intregii noastre armate — una dintre cele mai frumoase părţi ale cântecului va trebui să amintească, in cuvinte de aur, de cel care a izbutit să facă din intreaga ţară un singur nemaiîntâlnit avânt: Generalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi Comandantul de Căpetenie al Oştirii!.

MINUNEA DELA BĂLŢI

Bălţi, oraşul cel mai comercial din Basarabia, Bălţi, nodul de cale ferată de unde trenurile pornesc spre Rezina Orheiului, spre Otacii de la Nistru şi spre Cernăuţi, Bălţi, oraşul de eri, azi este o grămadă de moloz şi scrum. Urgia comunistă a distrus totul. Din ce a fost altădată a rămas ruine şi jale. Mai omenoşi erau, pe vremuri, barbarii, decât bolşevicii cari se lăudau cu raiul pe pământ.

Acum 23 de ani Bălţii erau un oraş murdar, cu străzi rele, lipsit de verdeaţă, cu infăţişare de târg in care se ţin lanţ iarmaroacele. Hărnicia şi buna gospodărie românească l'a schimbat intr'un adevărat oraş, cu străzi bine pavate, cu case frumoase, c'o grădină publică imbrăcată 'n flori şi plină de brazi şi cu acel cartier românesc de la Pământeni, infiinţat de Episcopul Visarion Puiu, unde intre livezi şi podgorii se ridicase frumoase case moldoveneşti, străjuite de biserica făcută aidoma după cea dela Curtea de Argeş.

Dumnezeu a vrut ca acest cartier românesc şi creştin să rămâe intreg, numai oraşul, plin de păcate şi păgânism, să fie distrus, ca o pedeapsă pentru evreii cari anul trecut s'au bucurat că le vin tovarăşii, hulindu-ne şi batjocurind tot ce-a fost român şi ortodox.

Dar, Dumnezeu, in mare şi dreapta lui orânduială, pentru credinţa noastră in el, a urzit două prevestiri pe cari comuniştii turbaţi n'au vrut să le inţeleagă. Una s'a intâmplat anul trecut şi-o scrim aici, să se vadă cât de mare îi puterea dumnezeiască.

Lângă inchisoare oraşului era, acum 15 ani un mare palat ridicat pentru o sinagogă. Episcopul Visarion a reuşit să cumpere această clădire şi'n locul ei să 'nalţe un juvaer de biserică.

După năvala comunistă, intr'o zi bătrânul preot Dimitriu a fost dus la biserică şi i s'a dat ordin să dea icoanele jos. „Eu-s bătrân şi nu pot să mă urc", se rugă preotul, amărât şi 'ndurerat. „Puneţi soldaţii voştri să le dea jos". Suindu-se un soldat pe scară să dea jos sfintele icoane, a căzut şi şi-a rupt picioarele şi-a murit.

Era un semn c'aşa se va prăbuşi poporul care huleşte cele sfinte.

A venit acum prăbuşirea regimului comunist. Armata româno-germană biruitoare a gonit pe venetici, redând Basarabiei liniştea şi libertatea trebuitoare unei refaceri româneşti.

In retragerea lor comuniştii, după ce-au sămănat prăpădul, au căutat să distrugă şi bisericile. Şi-atunci s'a 'ntâmplat şi a doua minune. In ograda frumoasei catedrale este o cruce unde se face sfinţirea apei. Comuniştii au incercat s'arunce din aeroplane bombe, dar nici una n'a lovit sfântul locaş. O bombă a nimerit crucea din ogradă şi-a strâmbat-o. După câteva ore altă bombă a căzut in partea opusă şi-a indreptat crucea, cum a fost.

Aşa indreaptă Dumnezeu totul in ţara care crede 'n El, se 'nchină Lui şi-I aduce jertfă nu numai sufletul, ci şi trupul.

D. Iov

Judecata noastră în faţa atitudinei preşedintelui Roosevelt

Prietenia proaspătă dintre d. Roosevelt, preşedintele Statelor Unite şi Stalin, sângerosul dictator şi călău al Rusiei Sovietice, ne prezintă evenimentul cel mai ciudat al vremii. D. Roosevelt a trimis la Moscova un reprezentant personal, in persoana d-lui Harry Hopkins, intovărăşit de doi experţi tehnici — un general şi un locotenent.

După ce a avut o intrevedere cu Stalin şi Molotov, d. Harry Hopkins — ce nume de roman poliţist sau de dansator! — a primit pe reprezentanţii presei, cărora, le-a expus scopul călătoriei sale, spunând intre altele:

„Am comunicat d-lui Stalin, că asistăm cu cea mai mare admiraţie la lupta Uniunii Sovietice. Preşedintele şi poporul american nu se înşeală atunci când se incred in Uniunea Sovietelor, care îşi va juca bine rolul in lupta impotriva d-lui Hitler".

Dacă admiraţia americană se dărueşte tam-nisam tocmai bolşevismului distrugător de civilizaţie şi de religie, ar trebui să deducem că ea se găseşte in cel mai critic moment de decadenţă. Credem insă, că in afirmaţia d-lui Hopkins nu se cuprinde sentimentul poporului american, care, in majoritate nu are nici-o simpatie pentru bolşevici. Poporul de peste Ocean, mândru de civilizaţia lui cea nouă, de adânca lui tradiţie religioasă şi socială, organizat pe baza proprietăţii individuale ca o nobilă recunoaştere a muncii şi a meritului, nu poate să simtă vreo afinitate cu regimul bolşevic contrariu şi nici nu suferă ofensa acestei alăturări.

Cum poate să asiste „cu cea mai mare admiraţie" la barbaria bolşevică cetăţeanul american, care umblă cu „breviarul" in autobus, care înalţă cele mai monumentale lăcaşuri divine, care îşi visează ferma şi automobilul lui, care-şi depune cu religiozitate economiile la bancă sau le investeşte in intreprinderi, care e in stare să plătească sume fantastice pentru una din vechile icoane bisericeşti pe care bolşevicii le aruncă in foc şi care poate să te linşeze, dacă te prinde dând o palmă unui copil care te-a lovit cu mingea in parc sau dacă ai insultat o femee, pe când Stalin ordonă masacrarea a mii de copii şi femei nevinovate?

Refuzăm, deci, să acceptăm că poporul american nutreşte un pic de simpatie faţă de fla-

(Continuare in pag. II-a)

Sunt convins că anul 1941 va fi anul istoric al unei ordini noui in Europa. Nu poate fi alt program decât al spargerii zăgazurilor lumii, deschise astfel tuturor, desfiinţarea tuturor drepturilor preferenţiale şi a tiranici anumitor popoare, precum şi distrugerea plutocraţiei.

Şi, insfârşit, in acest an se vor pune bazele pentru o adevărată colaborare a popoarelor şi o impăcare a lor. Iar ca să nu uit, aş vrea să amintesc de indicaţia dată la 1 Septembrie 1939 in Reichstag, că, dacă jidovimea a declanşat războiul mondial, apoi această jidovime si-a terminat orice rost in Europa,

ADOLF HITLER

Primul tren a trecut Prutul peste un pod construit de pionerii germani și români

CERNAUȚI 6. — Astăzi înainte de amiază a trecut podul de peste Prut primul tren românesc.

După cum se știe, podul mare de fier de peste râul Prut, peste care se făcea legătura feroviară între Cernăuți și Orășeni iar de aici calea ferată trecea granița și făcea legătură cu țările din Apus prin Berlin, — a fost aruncat în aer de bolșevici în retragerea lor.

Noul pod provizoriu a fost construit alături de vechiul pod de către pionerii germani și români în intervalul dela 18 Iulie la 4 August când s'a făcut proba tehnică a podului.

Inaugurarea noului pod provizoriu s'a făcut în prezența I.P.S.S. Mitropolitului Tit al Bucovinei și a reprezentanților autorităților militare și civile între cari am remarcat pe d-nii: general Vasile Ionescu, Comandantul militar al Orașului Cernăuți, general Untu, inspector general Florescu secretar general al provinciei Bucovina, dr. Nicolae Lupu, prefectul județului, dr. Traian Popovici, primarul municipiului Cernăuți, director Tony Mânzatu, inspector Păun, inspector general de control regional reprezentantul c.f.r. Marino precum și personalul inspecției locale c. f. r., prin d-nii: inspector conducător inginer Tiberiu Vulpe, ing. insp. Octavian Luchian de la întreținere, ing. inspector ajutor Ghioculescu dela tracțiune, Iatan, șeful div. financiare, inspector de control V. Carăp din direcția generală București, Sindelaru, șeful stației Cernăuți precum și un public numeros format din lumea românească a orașului.

In piața Teatrului Național d. general Vasile Ionescu a trecut în revistă companiile de pionieri române și germane, cari au executat podul. Au mai fost de față d-nii maiori Schlimenn și Kubitski, comandanți militari germani sub comanda cărora s'au executat lucrările.

Intreaga asistență a trecut apoi la gara de unde cu trei automotoare s'a îndreptat spre pod. Aici d. maior Kubitzki a explicat întregei asistențe condițiile în care s'a făcut podul.

Noul pod provizoriu are patru deschideri de 56.80 m. și este așezat pe piloni de lemn de 8.50 m. D-sa a relevat apoi concursul real pe care l-au dat pionierii români la refacerea acestui pod, care prezintă o importanță deosebită pentru reluarea legăturei directe cu Germania prin Nordul țării.

A vorbit apoi d. insp. gen. de control Marino din partea direcțiunei generale c. f. r. după care asistența a trecut la picioarele podului unde au mai vorbit d-nii dr. Traian Popovici în numele orașului Cernăuți și maiorul Schlimenn.

Reîntorși la intrarea podului I. P. S. Sa Mitropolitul Tit al Bucovinei a tăiat panglica, declarând circulația deschisă.

Asistența a trecut apoi podul în cele trei automotoare după care s'a reîntors în gară unde d. general Vasile Ionescu și maiorul Schlimenn au vorbit tuturor trupelor germane și române.

Intreaga asistență a vizitat palatul mitropolitan după care s'a servit o masă comună în saloanele restaurantului Palace unde au luat cuvântul toastând pentru M. S. Regele Mihai și Conducătorul Statului Român d. general Ion Antonescu, — general Vasile Ionescu, primar dr. Traian Popovici și maiorul german Kubitzki.

Cum au luptat bolșevicii impotriva culturii in Bucovina

Ziarul „Bucovina" din Cernăuți publică următoarele:

„Ocupația bolșevică a Bucovinei de Nord va rămânea de pomină în analele istoriei noastre. Încă veacuri de acum încolo se va vorbi de dânsa cu aceiaș groază cu care ne-au vorbit bunicile noastre despre năvălirile tătare.

Un capitol special al acestei ocupații îl va constitui cartea românească. Ocupând Cernăuții bolșevicii vor fi rămas desdreptul surprinși de câtă cultură și civilizație au întâlnit aici. Au întâlnit biblioteci mari publice ca cea a universității, a Societății pentru cultură, a liceelor ș. a. precum și pe lângă fiecare instituție publică. Au întâlnit mai ales biblioteci numeroase particulare, căci nu exista aproape casă de intelectuali, unde să nu fi fost o bibliotecă mai mare sau mai mică, podoaba și mândria acelui intelectual.

Toate aceste biblioteci astăzi nu mai există. Din primele zile ale ocupației, Rușii au pornit o adevărată prigoană împotriva cărții românești. Au izgonit-o de ori unde au întâlnit-o. Au distrus biblioteca Societății pentru cultură, una din cele mai vechi și mai bogate biblioteci din țară. Au distrus bibliotecile liceelor și ale instituțiilor publice din Cernăuți. Au distrus și bibliotecile particulare ori unde le-au găsit. Le-au dus cine știe unde sau le-au ars.

M'am încredințat cu ochii proprii cum în casele particulare cărțile au fost întrebuințate la aprinderea focului, căci am găsit mototolite, în colțul din fața plitei, curate cartea literară cu foile rupte dela începutul și sfârșitul ei.

Constatarea aceasta vorbește cât volume întregi despre mentalitatea celor ce au venit să ne „elibereze". [illegible] 250.000 Români rămași în Nordul Bucovinei și a celor două milioane de Români Basarabeni, Rușii [illegible] să mărturisească ceeace n'aveau voie să mărturisească gurile oamenilor. Rușii bolșevici s'au arătat urmași vrednici ai Rușilor țariști: dacă vrei să distrugi un popor, ia-i intelectualii și cartea.

Dar dacă n'au putut găsi oamenii, dacă n'au putut vorbi cărțile, au vorbit pietrele pe care le-am lăsat, au vorbit în gura mare morții din mormintele pe care le-am părăsit. Au vorbit și ne-au chemat, și ne-au implorat până ce într'o zi, de afară, și de lume, conștiința neamului veșnic trează, s'a pornit să desrobească pe frații lăsați în părăsire. Au putut să închidă gurile oamenilor, au putut să distrugă slova românească din carte, dar n'au putut să ne înăbușe conștiința națională. Cea dintâi declarație de război făcută Rușilor a pornit dela cartea românească.

MIȘCAREA POPULAȚIEI FRANȚEI

BERLIN, 6 (UTA). — Preocupările raționalizării mijloacelor de trai din Franța au deschis noui surse pentru statistică. Acestea vor permite să se urmărească mișcarea populației în Franța. In acest fel, avem la dispoziție cifra populației prezumate pentru anul 1942 și primul trimestru al lui 1941 bazate pe datele ultimului recensământ al populației din anul 1936.

La 1 Ianuarie 1940, numărul cetățenilor francezi a depășit cu 100.000 cifra de 41.300.000 stabilită în anul 1936. Această creștere trebue raportată la încetățenirea numeroșilor străini. Categoriile oamenilor maturi ca vârstă ai poporului francez a crescut în mod evident în ultimii ani înainte de război, fapt care se poate ușor recunoaște. Le cei 10.220.000 de oameni în vârstă de peste 50 ani, care au fost recensați în 1936, corespund în statistica din anul 1940 10,8 milioane oameni, aparținând aceleiași grupe de vârstă. Numărul copiilor sub 14 ani a regresat dela 10.400.000 la 9.790.000. Anul 1939 a fost al șaselea, an în șir, în Franța, au murit mai mulți oameni decât s'au născut. Acest an are semnificația că din 1947, a fost singurul an în care s'a încheiat cel mai mic număr de căsătorii. Anul 1939 s'a încheiat pentru Franța cu un deficit de populație de 28.956 oameni și, deși în primul trimestru al lui 1940 s'a născut cu 12.000 de copii mai mult decât în anul precedent deficitul populației s'a mărit în aceste trei luni dinaintea marei ofensive, cu 92.972.

Sistemul „un copil" obișnuit la Francezi, care s'a imprimat într'un mod remarcabil, mai ales în populația țărănească, a contribuit în mod esențial la dispariția populației. Se subliniază faptul că sectorul țărănesc al poporului însumează o creștere numai de 13%, în timp ce regiunile industriale ale Franței nordice dovedesc un spor în număr ceva mai ridicat. 58% din toate familiile franceze au numai un singur copil.

RASPUNS POSTULUI RADIO-LONDRA

Radio Londra vorbește de câtăva vreme de România Generalului Antonescu, de Guvernul țării și Armata Română în termeni plini de ofensă; inventă ciocniri între trupele germane și cele române, care n'ar fi vroit să lupte, crize economice cumplite, revolta populației românești și înjoncțiunea germană asupra libertății și onoarei noastre.

In fiecare seară invențiunile cele mai absurde și pline de fantezie încearcă să inducă lumea în eroare asupra luptei noastre și stărilor din România.

Ceeace trebue să înțeleagă domnii dela Radio-Londra este că războiul sfânt pe care îl duce România este una din cele mai populare lupte pe care le-a cunoscut vreodată istoria.

Că poporul românesc și Armata lui duce acest război alături de armatele Marelui Reich cu toată lealitatea ce se cuvine față de acei cari ne ajută prin jertfa lor să ne desrobim pământurile strămoșești și să apărăm civilizația.

Această luptă unește în jurul Generalului Antonescu, Conducătorul Statului, Armata Regatului și tot poporul românesc care era amenințat cel dintâi de gloata barbară a cotropitorilor bolșevici.

Este ușor de înțeles că un Neam unit în luptă sfântă nu poate decât să disprețuiască pe cei cari cred că în aceste ceasuri mari de jertfă națională ar putea fi un singur român în stare să nu cinstească marea unitate morală a Neamului și jertfa soldaților lui.

In ce privește stoarcerea germană a puterilor noastre economice și tirania politică asupra libertății românești răspundem:

De 4 luni România n'a mai exportat în Germania nici un bob de cereale și nu i s'a cerut s'o facă;

Incredințarea armatelor germano-române Generalului Antonescu este cea mai grăitoare pildă de respectul dat suveranității Neamului, bravei lui Armate și Conducătorului Statului;

Iar în Baronul von Killinger, Ministrul Germaniei și reprezentantul Fuehrerului și al Marelui Reich la București, România a găsit întotdeauna cel mai loial trimis al unui Mare Aliat, care a știut să probeze întotdeauna prin fapte nu prin vorbe că respectă Țara, Dinastia, pe Conducătorul Statului, Guvernul și Armata.

Iar lupta comună germano-română pentru pământurile românești arată și respectul dat de Germania și Fuehrerul său drepturilor noastre teritoriale.

Radio Londra să-și găsească deci în altă parte izvoare de înșelăciune și intrigă.

Generalul Antonescu a luat destinele acestui Neam în mâna lui de ostaș mândru, ca să ne înalțe, nu să ne supună.

Iar Guvernul său nu s'a desonorat, părăsind un singur drept din toate câte-i străjuesc răspunderile și-i comandă viitorul Neamului.

Neamul Românesc stă statornic la postul său de apărare creștină a civilisației. El a luptat eri, luptă azi și va lupta oricând pentru apărarea libertății, credinței, onoarei și pământurilor sale.

In 1919 — la 15 Mai — șeful Misiunii Militare Britanice în România spunea în discursul său, adresat armatei noastre:

„Aveți în soldatul Dvs. și în ofițerul Dvs. cea mai prețioasă armă care trebue astăzi în luptă: este „sufletul lor". Numai sufletul ostașului român a putut și va putea susține pe acești bravi luptători români, care prin vrednicia lor au făcut lucruri așa de mari, încât am rămas înmărmurit, cu toate că acești ostași au învins nevoi supraomenești. Figura lor veselă și voioasă îmi dă proba mulțumirii lor sufletești, că își pot face datoria. Din nenorocire războiul nu a încetat pentru Dvs., dar azi nu apărați cu pieptu̦rile bravilor ostași români cauza Dvs. proprie, ci cauza Europei întregi contra primejdiei distrugătoare a bolșevismului.

Apreciem toți sacrificiile ce faceți și privirile pline de nădejde ale Europei întregi sunt asupra Dvs.

In numele aliaților, în special al țării mele, vă exprim admirațiune și vă aduc mulțumiri pline de recunoștință".

Azi Anglia „țara civilizației, tradiției și marei proprietăți" s'a aliat cu dușmanii civilizației, religiei și proprietății.

Cu dușmanii și cotropitorii noștri, pe care-i considerau până eri dușmanii lumii.

Nu este vina noastră.

Dar când noi stăm statornic pe drumul destinului nostru național și soldatul român moare pentru civilizație, „civilizatul" dela postul Radio-Londra să nu-și mai îngădue să ofenseze Neamul Românesc și pe Conducătorul lui.

Fiindcă îi vom răspunde întotdeauna așa cum se cuvine unui popor demn, dacă nu și-a dat seama până azi ce este demnitatea românească.

BUCOVINA DUPĂ MAREA DESROBIRE

Ziarul „Bucovina" ce apare la Cernăuți scrie următoarele:

„Cu emoție am trecut apa cristalină a Siretului, lăsând în urma noastră la bariera din marginea orășelului convoiul de refugiați ce sârguesc spre vetrele părăsite cu un an în urmă. Șoseaua străbate un câmp înțelenit până la sârma ghimpată înfiptă în plaiurile mândrului pământ românesc. Este vremelnica graniță trasată de puhoiul păgân, revărsat cu un an în urmă în ocina străbună. Incă câțiva metri și trecem de această silnică hotărnicie, care a frânt în două minunatele plaiuri ale lui Ștefan cel Mare. Totul se petrece ca într'un vis frumos. Ne oprim și prindem din glia neagră un pumn mare de pământ. Se poate ca numai după un an să redobândim ceeace am pierdut cu atâta ușurință? Din dreapta mea îmi șueră în urechi suspinele prelungi a unui plâns nervos și prunele lacrimi cristaline se topesc în țarina pârjolită de arșița roșie. Ce altă îmbrățișare mai fierbinte și mai nevinovată decât lacrimile bucuriei putea fi dată pământului redobândit cu sângele fraților noștri? Sângele lor și lacrimile noastre sânt mărturia dragostei frățești ce ți-o poartă țara mumă, Bucovină, leagăn de eroi.

Târziu ne-am desmeticit din acest popas făcut după primii pași străbătuți dincolo de o linie ce despărțea frații, — și am pornit încet, pe drumul ce urcă spre Cernăuți. In gura Terebleceа ne întâmpină începuturile unor adăposturi de beton și guri de foc, care vroiau să împartă Bucovina în două și să ridice zid de nepătruns—după ei—între frați de acelaș sânge. Năstrușniciile lor planuri au fost fărâmițate de vitejia armatelor aliate, și în special de vitejia ostașului nostru care a dovedit că în calea elanului, crezului și voinței lui sânt neputincioase toate orânduirile diabolice ale unei lumi fără credință și fără suflet.

Dar fiecare pas înseamnă o săgeată înfiptă în suflet, își desvălue cruzimea unei dominații lipsită de tot ceeace este omenesc și sfânt. In vatra satelor nu găsești decât ici și colo câte un copil sau vreo femeie cu pruncul în brațe. Casele se înșiră una lângă alta în marginea șoselei, mute, părăsite. Ce s'a întâmplat? Unde sunt mândrii arcași ai Bucovinei? Poposim lângă o biserică din a cărei clopotniță se coboară o schelă nou construită. O bătrână, ce a depănat din caierul vremii aproape opt decenii se căznea să scoată din sfântul lăcaș batjocura pe care păgânii o lăsaseră acolo. Ne-a privit întrebător și apoi ne-a destăinuit încrezătoare și bucuroasă soarta fruntașilor satului, care au luat drumul necunoscutului, împinși dela spate de cnutul rusesc. Satu-i gol. Doar câteva femei care au fost scăpate de Dumnezeu, mai vremuesc în vatra pârjolită de furia hoardelor rusești.

Și-or fi departe? întreabă într'un timp bătrâna, ștergându-și lacrimile cu năframa și zorind să curețe sfântul lăcaș de închinare. Poate o veni și părintele și atunci să nu mai zăbovească să înalțe rugi către Cel a toate Drept, pentru ai ei și pentru mulți alții ale căror neveste zac în pat. Din loc în loc, acolo unde a rămas suflare românească, fie pe urma rușilor, drapelul românesc flutură la geamuri.

Aproape de Codrul Cosminului, la un geam sărăcăcios o iconiță și alături chipul mândrului nostru Rege Mihai I. O fetiță din ogradă fuge și se ascunde în poalele maicii sale, care ne întâmpină cu un plod în brațe. Bărbatul i-a fost deportat trei zile după nașterea feciorului, care împlinește de Sfântul Ilie o lună. Chipul Regelui l-au scos din cartea de școală a lui Ștefan, pe care și-o ascunsese în fundul lăzii dimpreună cu steagul. L-au dus și pe el odată cu tat-său.

S'or mai întoarce oare?"

SFATURI PENTRU SĂTENI

Recolta de fructe și legume fiind abundentă, deschide tuturor posibilitatea de a-și face rezerve bogate în gospodărie pentru timpul iernii și până la recolta viitoare.

La noi în țară, deși producția fructelor și legumelor e mare, consumul e redus, pentrucă nu știm îndeajuns să facem provizii și să le conservăm. Pe când Germanii consumă zilnic pe cap de locuitor cca. 750 gr. zarzavat, la noi consumul nu depășește 40 gr. iar fructe consumă în medie anuală, pe cap de locuitor, numai 10 kgr. față de 40 kgr. în Germania.

In condițiile actuale, create de starea de război și dată fiind criza de carne, zarzavaturile și fructele pot fi un auxiliar de prim ordin în alimentarea zilnică, dacă vom izbuti să repartizăm consumul lor pe tot anul, căci valoarea lor nutritivă e mare, în compoziția lor intrând întreagă serie de vitamine, săruri și substanțe alimentare, pe care le conține carnea. Dar e nevoe ca să avem fiecare prevederea de a ne aproviziona la timp și să pregătim în condițiile cele mai bune, cu prețurile cele mai convenabile, proviziile de legume și fructe uscate și conserve, precum și rezervele de compoturi și marmelade. Scumpirea excesivă a acestor articole în timpul iernii, nu este la noi decât rezultatul lipsei de prevedere din vară, când recoltele se pierd în bună parte prin grădini și livezi, sau prin magazinele angrosiștilor, fiindcă nu sunt transformate la timp în produse durabile.

Ministerul Economiei Naționale acordă acestei probleme toată atențiunea. El are în fabricație comenzi importante de legume și fructe uscate.

In prezent, fabricile de conserve și marmelade ale Statului și particularilor, cum și cuptoarele de uscat sunt în plină activitate pentru comenzile Ministerului Economiei Naționale.

Mai toate legumele și zarzavaturile se pot păstra prin uscare, fie la soare, fie în cuptoare. Fasolea teci, bamele, ardei, ciupercile, pătlăgelele vinete, tăiate felii se înșiră pe sfori și se lasă la soare. Mazărea boabe se opărește întâiu cu apă clocotită, se limpezește apoi cu apă rece în care s'a adăogat puțină sare și se lasă la soare până când bobul s'a întărit destul de bine; varza tocată în foi subțiri, se prepară la fel și se usucă 3-5 ore în cuptor, mărarul, pătrunjelul, cimbrul, tarhonul, leușteanul se usucă la soare și se păstrează foarte bine, la un loc uscat. In afară de fructele și legumele uscate se mai pot păstra pentru iarnă în nisip, în pivnițe și bordee uscate și aerisite, cantități mari de zarzavaturi și anume: morcov, țelină, păstârnac, pătrunjel rădăcini și praz.

Rezervele suficiente de legume asigură pe viitor hrana noastră și a familiilor noastre și contribue la opera națională, valorificând producția și sporind avuția țării.

Să nu scăpăm ocazia de a ne aproviziona la epoca și cu prețurile cele mai scăzute. Instituțiile mari, spitalele, cantinele sunt invitate să intre în legături cu organele INCOP-ului spre a-și putea comanda din timp cantitățile de conserve de cari vor avea nevoie.

Consumatorul german și italian să ne fie pildă de bună gospodărie, pentrucă aprovizionarea la timp este nu numai o cerință națională, dar răspunde și interesului celui mai vital al fiecăruia.

Judecata noastră în fața atitudinei președintelui Roosevelt

(Urmare din pag. I-a)

ra bolșevică dela Moscova. Cine poate să creadă o asemenea afirmație? Crede oare Președintele Roosevelt, că opinia publică mondială se induce în eroare atât de ușor?

Cât privește încrederea „președintelui și a poporului american", că Uniunea Sovietelor „își va juca bine rolul", evenimentele au probat suficient și vor proba încă și mai convingător că ei se înșală amarnic. Bolșevicii au jucat rolul cel mai macabru și mai fals din istoria modernă a popoarelor. Până azi au înșelat încrederea tuturora, dela cetățeanul „raiului" sovietic până la statele cu care au întreținut raporturi amicale pe față, pentruca să nu înceteze o clipă a lucra la subminarea lor.

Sovietele și-au jucat rolul în diferite chipuri. Domnul Președinte Roosevelt își amintește cel puțin de câteva înfățișări ale lui: Germania, Spania, Franța, toate statele vecine dela Finlanda până la România. E demn de reținut, că Anglia — care a știut să utilizeze în propriul ei folos subminările sovietice de aiurea— a făcut totul ca să stăvilească la ea acasă pericolul bolșevic, pe care acum l-a îmbrățișat orbește, declarându-l aliat și tovarăș de arme.

Atitudinea anglo-americană din prezent va fi înregistrată de cronicarul istoric la capitolul ciudățeniilor. Este într'adevăr cel puțin ciudat, că Marea Britanie și Statele Unite, cari, eri, lansau mesagii de simpatie către Finlanda, trimițându-i ajutoare și armament contra Sovietelor, găsesc azi cu cale să trimită ajutoare Sovietelor contra Finlandei. Când bolșevicii au cutropit provinciile românești, din Anglia și din Statele Unite s'au ridicat, în numele dreptății, răsunătoare proteste! Londra și Washingtonul ne îndemnau la războiu împotriva Uniunii Sovietice. Nici n'a trecut anul și ne-am ridicat la luptă pentru recucerirea sfintelor noastre drepturi, ca și finlandezii. E un îndemn anglo-american. De ce însă, azi aceiași oameni ne mustră și ne atacă pentru un fapt pe care ei înșiși ni-l cereau anul trecut? Drepturile românești, pe care le trâmbițau și le apărau, n'au rămas oare aceleași drepturi? Și nu fuseseră încălcate de Soviete? Și pentru acest lucru nu d-nii Churchill și Roosevelt sunt aceia cari incriminau cu indignare pe uzurpatorii dela Moscova?

Acestea sunt întrebările logice pe care și le pune opinia publică de pretutindeni — și cu atât mai vârtos cea dela noi — în vremea când Președintele Roosevelt oferă ajutoare, simpatie și încredere Uniunii Sovietelor. Incredere în rolul bolșevismului? Dar rolul acesta e unul singur și acelaș de eri: distrugerea drepturilor omului, a civilizației, a bisericii creștine, încălcarea drepturilor popoarelor, teroarea, jaful, asasinarea în masă, detronarea lui Dumnezeu.

La toate aceste noi opunem răspunsul cel mai cuviincios: credința noastră nesmintită în biruința Adevărului și Dreptății, credința în Dumnezeu. Și Dumnezeu e mai puternic decât dușmanii lui.

George A. Petre

Din împărăția Feighin-ilor și a Katzman-ilor

Oficiosul bolșevic „Isvestia", a publicat lista muncitorilor decorați cari lucrează în Extremul Orient la construcții de lagăre de concentrare și de deținuți politici.

Din această listă, următoarele „personagii" atrag atențiunea cititorului: șeful cercetărilor Rafail Samoilovici Răbak, geologul principal al administrației de sector Israel Efimovici Drabkin, șeful de secție Aron Iakovlevici Schapiro, inginerul principal Alexandru Isaakovici Pliner, mecanicul-șef Boris Danilovici Sterenshon, economistul-șef Roza Froimona Barskaia, locțiitorul șefului direcțiunii politice Abel Idelovici Drabkin, șeful sectorului de recunoaștere Iosub Moisevici Michlin, șeful de secție Daniel Lazarovici Levinsky, șeful stațiunii electrice Iacob Davidovci Pevsner, locțiitorul directorului administrației Volf Hamovici Feighin.

Iți vine să te întrebi: cari mai sunt funcțiunile ne ocupate de evrei?

O nouă afirmare a prieteniei culturale germano-române

In urma invitației făcute de către Reichsrundfunk din Berlin, maestrul Ionel Perlea, distinsul dirijor român, șef de orchestră la Radiodifuziune, se află în Germania pentru repetițiile marelui concert organizat de societatea de radio germană, concert la care sunt invitate toate țările participante la Cruciada împotriva bolșevismului.

Maestrul Ionel Perlea, alesul forurilor germane, va dirija câteva compoziții românești în cadrul marelui concert: „Dela Oceanul Inghețat la Marea Neagră".

Pe lângă înfrățirea de arme cimentată pe câmpul de luptă, se săvârșesc astfel și legăturile tot mai strânse între spiritualitatea germană și cea română.

Cântece și jocuri românești vor răsuna alături de cântecele germane și ale popoarelor de vază ale acelei Europe, care luptă în marea și crâncena bătălie a vremii pentru libertatea culturii europene și pentru desrobirea bolșevismului destructiv.

INFORMAȚIUNI

Refacerea întregei rețele c. f. r. din Bucovina este în curs și se efectuează într'un tempo rapid. Dat fiind că rușii au distrus întreaga rețea sau au transformat-o mărind spațiul dintre linii, trebuesc efectuate lucrări dealungul tuturor liniilor, lucrări care constau fie din normalizarea liniilor, fie din refacerea totală, cum este cazul cu linia Lipcani-Medveja, unde a fost distrus terasamentul pe o distanță de 8 km.

Lucrările sunt în curs și se efectuează cu echipe militare sub conducerea d-lor ing. insp. Luchian și ing. Gorgos.

Dacă lucrările vor continua în celaș tempo rapid întreagă rețeaua căilor ferate din Bucovina va fi terminată până la sfârșitul lunei.

In locul rămas vacant prin demisia d-lui colonel Brăescu, d. Alexandru Rioșianu, Imputernicitul d-lui General Antonescu pentru administrarea Bucovinei a desemnat pe d. dr. Traian Popovici, fost ajutor de primar, ca primar al orașului Cernăuți.

*

Cererile adresate Centrului Național de Românizare, pentru cumpărarea imobilelor expropriate de la evrei, se consideră premature și nu pot fi luate în considerare, întrucât lichidarea tuturor bunurilor urbane, rurale, industriale și forestiere, intrate în proprietatea C. N. R.-ului prin legea dela 3 Mai 1941, se va face prin licitație publică.

Se vor comunica ulterior datele privitoare la licitație.

Mii de persoane asfixiate intr'un adăpost antiaerian

CANTON, 6 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas-Ofi" comunică:

Agenția „Domei" anunță că 13.524 persoane, printre care 30 generali și 78 ofițeri superiori, au fost asfixiate în noaptea de 5 spre 6 August, într'un adăpost antiaerian dela Ciungking, în timpul unui raid japonez.

M. S. Regele Mihai I a botezat copilul unui ţăran din jud. Covurlui

GALAŢI, 6. — In comuna Lupeşti, din judeţul Covurlui, a avut loc, zilele acestea, o frumoasă serbare creştinească.

M. S. Regele Mihai a binevoit să acorde Inalta Sa protecţie unuia din copiii săteanului Vasile Rusu, acceptând să-i fie naş.

La ceremonia religioasă, Suveranul a fost reprezentat de către d. col. D. Goţescu, prefectul judeţului, cu doamna şi d. av. R. Burbea, primarul municipiului Galaţi.

Casa Regală a oferit noului creştinat 10.000 lei, cheltuielile de botez fiind acoperite de M. S. Regele, care separat a dăruit săteanului suma de lei 4000.

Prefectura de judeţ, prin d. prefect D. Goţescu, a oferit 1000 lei pentru viitorul ostaş al ţării.

După oficierea botezului a avut loc o serbare, la care au luat parte reprezentantul M. S. Regelui, d-na col. Goţescu, d. av. R. Burbea, primarul Galaţilor, pretor Christache Arapu, autorităţile comunale, învăţătorii, precum şi numeroşi săteni.

Inaltul gest al M. S. Regelui a făcut o impresie deosebită în rândurile populaţiei.

Cum au vrut comuniştii să provoace revoluţia în Serbia

ZAGREB, 7 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D.N.B. anunţă: Oficial se dau următoarele amănunte cu privire la agitaţiile puse la cale de comuniştii sârbi:

In jurul zilei de 10 Iulie, posturile de radio britanice au cerut populaţiei croate să provoace în ziua de 14 Iulie, la un anumit semnal, o mişcare populară.

Puţin înainte de 14 Iulie, aceleaşi posturi au anunţat că isbucnirea mişcării s'a amânat.

Contrar acestui consemn, un grup de 80 deţinuţi din tabăra de concentrare dela Kerestinec a luat iniţiativa mişcării, însă revoluţionarii au fost arestaţi de organele competente şi daţi pe mâna justiţiei.

In ziua de 20 Iulie, bande înarmate izolate, care se ascunseseră prin păduri au pătruns în mai multe sate, pentru a masacra populaţia civilă. Victimele, în majoritate, au fost femei şi copii musulmani sau catolici. Mai multe atacuri au fost date contra posturilor de jandarmi.

Intervenţia energică a unor formaţiuni din armata croată şi a unor detaşamente de ustaşi a dus la înăbuşirea rapidă a acestor încercări teroriste.

S'a constatat că şefii bandelor erau membri ai fostului partid comunist, secundaţi de evrei. Acolo unde şi-au făcut apariţia bandele arborau steaguri roşii, intitulându-se „armata roşie". Teroriştii afirmau că armata sovietică ar fi ocupat Zagrebul, Danjaluka şi alte oraşe importante din Croaţia.

Mai multe bande comuniste au încercat să distrugă linia ferată în apropiere de Zagreb. Teroriştii au aruncat bombe asupra unui detaşament al miliţiilor universitare de ustaşi.

Toate aceste încercări teroriste au fost zădărnicite, autorii lor fiind pedepsiţi aşa cum meritau.

In districtul Vrbas, o bandă de comunişti sârbi a fost încercuită de detaşamentele militare şi de mai multe unităţi de ustaşi.

FIŢI CU BĂGARE DE SEAMĂ LA STRĂINI!

Am scăpat, fraţi moldoveni, de hoardele comuniste care năvăliseră asupra noastră anul trecut. Bolşevicii au fost isgoniţi departe peste Nistru de ostaşii Generalului-Desrobitor. Ei nu se vor mai întoarce niciodată pe sfântul nostru pământ basarabean. Din potrivă, oriunde ar căuta să se ascundă aceşti nelegiuiţi, mânia Dumnezeiască îi va nimici prin puterea armatalor germane şi române, ca şi a celorlalte oşti care luptă pentru biruinţa Crucii Mântuitorului şi pentru aşezarea unei vieţi paşnice în această parte a lumii ce se numeşte: Europa.

Să nu uitaţi însă că printre noi stau ascunse încă multe lifte străine. Rostul acestor păgâni este bine orânduit. Ei sânt puşi anume să urmărească şi să afle tot ce se petrece în mijlocul nostru: să ştie dacă cutare gospodar îşi lucrează sau ba ogorul, dacă merge la biserică, dacă altul are vre-o părere despre starea din trecut sau cea de azi, precum şi multe altele...

Ei sînt spioni, adică: duşmanii ţării româneşti. Se îmbracă în straie de rând, după împrejurări. Alteori însă, spre a-şi ajunge mai din plin scopul (ţinta), îmbracă vestminte călugăreşti şi chiar femeieşti. Şi să ştiţi că mai toţi vorbesc foarte bine moldoveneşte. Aşa încât le este uşor să intre în vorbă cu oricine îi întâlnesc în drum. Unuia îi dă o iconiţă, altuia îi cere jertfă pentru vre-o biserică sau mânăstire, pe altul îl ademeneşte cu o ţigară şi câte nu se pot întâmpla din pricina neprevederii noastre.

Deci, fiţi cu mare băgare de seamă când vă aţine calea un străin. Cercetaţi-i portul şi graiul, iscodiţi-l de unde vine sau ce vrea, iar dacă se încurcă în răspunsuri sau dacă vă trezeşte la el vre-o bănuială, să înţelegeţi numai decât că aveţi în faţa voastră un duşman şi să-l daţi fără zăbavă pe mâna jandarmului sau altei autorităţi din sat.

Mai sânt în mijlocul nostru duşmani sub altă înfăţişare. E vorba de acei spioni pe cari bolşevicii ni-i trimit cu paraşuta. Mulţi din ei sânt nişte copii. Urmăriţi-i şi pe aceştia ca şi pe cei dintâi cu toată luarea aminte. Prin aceasta, vă cruţaţi viaţa şi avutul vostru şi mai presus de toate, ajutaţi ţara să scape de duşmanii care îi vor pieirea.

Paul Donici

Ucrainienii din România în lupta contra bolşevismului

Ziarul „Jetia", oficiosul ucrainenilor din România, care apare la Bucureşti cu privire la contribuţia emigraţiei ucrainene la acţiunea de stârpire a bolşevismului, constată că pe lângă participarea luptătorilor ucraineni la operaţiunile de război şi rolul spiritual al elementelor din generaţiile de intelectuali ucraineni, atât cele cari au părăsit patria în urma instaurării regimului bolşevic în Ucraina cât şi cele formate ulterior în refugiu, în viaţa viitorului stat ucrainean, emigraţia ucraineană a căpătat multă experienţă în domeniul ştiinţei şi muncii aplicate.

„Aceasta — continuă ziarul — poate să servească într'o largă măsură problema reorganizării economice şi technice a Ucrainei. Dacă toată massa aceasta de ingineri, meseriaşi şi alţi muncitori calificaţi din sânul emigraţiei ucrainene va fi utilizată într'un mod raţional, ea va constitui un element de mare valoare în acţiunea de naţionalizare a economiei Ucrainei, care până în prezent s'a aflat în cele mai dese cazuri în mâinile moscoviţilor şi evreilor.

„In ceeace priveşte afirmaţia că emigraţia noastră nu este solidară, fenomenul acesta nu este caracteristic numai ucrainenilor ci tuturor grupurilor de emigraţi. Fenomenul acesta va dispare de îndată ce se va organiza o autoritate de stat constituită. Misiunea acestei autorităţi va fi de a găsi pentru fiecare un loc, care să corespundă cât mai bine cu pregătirea lui.

„Iată cum, vitalitatea, fidelitatea faţă de ideia statului naţional, păstrarea comorilor sufleteşti ale naţiunii şi o serioasă pregătire practică, formează la un loc temelia pe care se sprijină emigraţia ucraineană şi graţie căreia aceasta va putea contribui într'o mare măsură la echilibrarea (iar mai târziu şi la menţinerea acestui echilibru) noului regim, ce se va introna pe teritoriul nostru naţional în urma desăvârşirei procesului istoric ce se desfăşoară acum."

COMUNICATUL GERMAN

REZISTENŢA HOARDELOR BOLŞEVICE A FOST DEFINITIV INFRÂNTĂ

Tancuri sovietice distruse de blindatele germane

BERLIN, 6. (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

După cum relese din numeroase ştiri, conducătorii sovietici nu mai sunt în măsură să aibă o imagine exactă şi sigură a frontului lor.

Credincioşi principiului de a respecta totdeauna purul adevăr, eram ţinuţi la cea mai mare rezervă în serviciul nostru de ştiri, pentru a nu da adversarului indicii preţioase.

Dorinţa îndreptăţită a poporului german, de a fi informat zilnic despre mersul operaţiunilor, trebuia deci să treacă pe planul al doilea, chiar cu riscul de a se naşte în ţară idei greşite şi de a se răspândi, de către duşmanii din străinătate, ştiri care puteau induce în eroare.

Acum a venit însă momentul — având în vedere că începe o nouă fază de operaţiuni — de a putea da lămuriri asupra desfăşurării şi rezultatului luptelor gigantice care au început cu străpungerea liniei Stalin.

Intre Marea Neagră şi Golful Finlandei, conformaţia terenului şi scopurile ce ne-am propus, au avut ca rezultat străpungerea liniei Stalin în trei puncte decisive: la sud de maştinile Pripetului, în direcţia Smolenskului şi la sud de lacul Peipus.

In cele trei rapoarte care urmează este descrisă lupta grupelor de forţe care au operat pe acest front, iar într'un al patrulea raport final se dă rezultatul total şi un comunicat asupra lui.

Operaţiunile de pe frontul finlandez şi cele ai marinei de războiu rămân rezervate pentru un raport ce se va da ulterior.

SDROBIREA REZISTENŢEI DIN CALEA PETERSBURGULUI

Raportul Nr. 1

După ce a forţat trecerea fluviului Duna şi a ocupat oraşele Dunaburg şi Riga prin lupte înverşunate şi după ce a curăţit Letonia de elementele inamice, grupul de armate de sub comanda mareşalului von Loeb s'a găsit în faţa necesităţii de a străpunge linia Stalin, care se întindea dealungul frontierei letono-sovietice; el trebuia, în acelaş timp, să bată forţele armate sovietice concentrate în Estonia.

Intr'un asalt îndrăzneţ, grupul de armate de sub comanda colonelului-general Busch şi grupul blindat al colonelului-general Hoeppener, care opera în acelaş sector, au reuşit să sfarme poziţiile puternic organizate şi apărate cu înverşunare, situate la sud de lacul Peipus. Localităţile Ostrov, Porchov şi Pleskau au fost cucerite după o luptă scurtă dar crâncenă. Prin acest rezultat, era acum deschisă posibilitatea unei întoarceri spre nord şi ofensiva în direcţia Petersburg putea fi deslănţuită.

Cu toată starea mizerabilă a drumurilor şi cu toată apărarea înverşunată a inamicului, care impunea trupei sforţări neînchipuite, aripa stângă a forţelor armate germane, înaintând între lacul Ilmen şi lacul Peipus, isbuteşte să pătrundă până la porţile localităţii Narva, pentru a tăia istmul dintre lacul Peipus şi Golful Finlandei.

Grupul de armate al generalului von Kuechler, operând în Estonia, ocupă mai întâi oraşele apărate cu înverşunare Dorpat, Fellin şi Pernau; el sdrobeşte diviziile inamice în numeroase lupte izolate şi respinge pe inamic dincolo de Taps, spre nord. Operaţiunile acestui grup de armate nu sunt încă terminate. Totuşi, în acest sector al frontului fuseseră luaţi până în acel moment 35.000 de prizonieri, iar 355 care de asalt şi 655 tunuri fuseseră capturate sau distruse.

Flota aeriană a colonelului-general Keller a contribuit în chip hotărîtor la aceste succese. Ea a doborât şi distrus pe sol, în acest sector, 771 avioane inamice.

TRUPELE GERMANE LA PORŢILE KIEVULUI

Raportul Nr. 2

La aripa sudică, grupul de armate pus sub comanda superioară a mareşalului von Rundstedt a avut de înfruntat, chiar dela începutul operaţiunilor, dificultăţi de teren deosebit de mari şi condiţii atmosferice extrem de defavorabile şi în acelaş timp rezistenţa unui inamic care dispunea de o mare superioritate numerică.

Armatele generalului de infanterie von Stuelpnagel şi ale mareşalului Reichenau, atacând pe inamic din faţă, au trebuit să-şi croiască drum, prin lupte lungi şi foarte crâncene, cu sprijinul grupului blindat de sub comanda colonelului-general von Kleist, până au isbutit să respingă pe adversar şi să pătrundă în unghiu până la porţile Kievului, trecând prin Jitomir. Această străpungere, până departe în spatele liniei Stalin a îngăduit acestor armate să efectueze o întoarcere între Nistru şi Nipru să se îndrepte spre sud, să taie legăturile inamicului cu forţele sale din spate şi să înceapă lupta de învăluire care este actualmente în curs de desfăşurare. Formaţiunile ungare şi slovace, care luptă alături de forţele armate germane într'o credincioasă frăţie de arme, au o parte importantă în aceste lupte, extrem de sângeroase pentru adversar.

In vreme ce se desfăşurau aceste operaţiuni, formaţiunile germano-române, puse sub înalta comandă a Generalului Antonescu, au forţat trecerea Prutului, care era apărat cu îndârjire şi au eliberat Basarabia de sub ocupaţia inamicului, învingând o rezistenţă extrem de înverşunată şi dificultăţile neînchipuite ale unui teren aproape impracticabil.

La terminarea acestor operaţiuni, armata colonelului-general von Schebert, alcătuită din corpuri de armată germane şi române, a început o mişcare în direcţia nord-vest, trecând Nistrul mijlociu, pentru a restabili legătura cu forţele ce veneau dela nord.

După cifrele cunoscute până acum, s'au capturat în acest sector al frontului: 150.000 de prizonieri, 1.970 care de luptă şi 2190 de tunuri.

Flota aeriană, comandată de colonelul-general Loehr, a contribuit în largă măsură la succesul acestor operaţiuni. Ea a doborît şi distrus pe sol 980 de avioane sovietice.

MAREA VICTORIE DELA SMOLENSK

Raportul Nr. 3

In centrul frontului de răsărit, grupul de armate al generalului von Bock a dobândit victoria în marea bătălie dela Smolensk.

Spaţiul, durata şi violenţa luptei, ca şi loviturile necruţătoare date armatei bolşevice, au dat acestei bătălii o pecete cu totul deosebită sub raportul istoric.

Intr'o încleştare care a durat aproximativ o lună de zile, armatele mareşalului von Kluge, ale generalului Strauss şi ale generalului Baron von Weichs, ca şi grupuri blindate comandate de generalul Guderian şi de generalul Hoth, au pricinuit pierderi sângeroase inamicului.

In aceste lupte au fost luaţi prizonieri 310.000 de soldaţi sovietici şi am capturat sau distrus 3.205 care blindate, 3.120 tunuri şi o imensă cantitate de material de război de tot felul.

Flota aeriană a mareşalului Kesselring a contribuit în chip hotărîtor la această victorie. Aviaţia sovietică a pierdut în acest sector 1.097 avioane.

Amănuntele privitoare la această bătălie vor fi publicate în comunicatul militar de mâine.

BILANŢUL SUCCESELOR DE PE FRONTUL RĂSĂRITEAN

Raportul Nr. 4

Cu succesele noastre de pe frontul de răsărit, menţionate în cele trei rapoarte cuprinse în comunicatul de astăzi, cifrele totale pe care le anunţă comunicatul militar dela 11 Iulie se măresc cu:

400.000 de prizonieri;
7.615 care blindate,
4.423 tunuri şi
6.233 avioane

ajungându-se astfel la următoarele cifre totale:

895.000 de prizonieri,
13.145 care blindate,
10.388 tunuri şi
9.084 avioane.

Aceste succese depăşesc toate prevederile, chiar şi pe cele mai îndrăzneţe. Ele nu pot fi preţuite în toată amploarea lor decât dacă se ţine seama că pierderile sângeroase ale acestui adversar, care luptă cu cea mai sălbatecă îndârjire, se ridică la un multiplu al cifrei prizonierilor luaţi.

Impotriva acestui adversar, care este cel mai aprig din câţi au întâlnit până astăzi, formaţiunile armatei, ale batalioanelor de asalt înarmate şi ale aviaţiei au dat dovadă de un curaj şi de o putere de rezistenţă care pot fi privite ca adevărate minuni.

Sdrobirea forţei sovietice, atât de puternic înarmată, se datorează superiorităţii comandamentului german, calităţii neegalate a armelor, antrenamentului excelent şi experienţei pe care trupa a câştigat-o în lupte, dar mai ales eroismului soldatului german şi al aliaţilor săi.

Trebue să mai subliniem marşurile diviziilor de infanterie care, dacă se ţine seama de mişcările executate în cursul luptelor, au acoperit distanţe care uneori depăşesc cu mult 1000 km.

Ansamblul acestor operaţiuni a fost posibil numai graţie unei organizări fără pereche a serviciului de informaţii şi al legăturilor cu spatele frontului, cum şi faptului că s'a putut restabili chiar de pe acum, aproape în întregime reţeaua de căi ferate pe teritoriul inamic ocupat, îndată după retragerea inamicului din zona de luptă.

Conştientă de superioritatea sa şi pătrunsă de certitudinea victoriei, armata germană se pregăteşte să continue, într'un nou sector de operaţiuni, lupta pe care a început-o printr'o serie de victorii strălucite.

LISTA Nr. 1 A OFIŢERILOR ŞI SUBOFIŢERILOR CĂZUŢI IN RĂZBOIUL SFÂNT

Ministerul Apărării Naţionale publică lista Nr. 1. de ofiţerii şi subofiţerii morţi glorios pentru Patrie, începând dela 21 Iunie 1941, ora 24:

OFIŢERI

Stoian P. Bucur, căpitan activ, infanterie, mort la 22.VI. 1941.

Heroiu, M. Spiridon, medic căpitan activ, mort la 22. VI. 1941.

Coniec Gh. Silvestru, sublt. activ, infanterie, mort la 22.VI.1941.

Dorobăţ Al. Manole, sublt. activ, infanterie, mort la 22.VI.1941.

Petrescu P. Gh. Armand, subloco. tenent activ, cavalerie, mort, la 22.VI.1941.

Paunin Gh. Mircea Constantin, locotenent activ, infanterie, mort la 23. VI. 1941.

Popescu N. Stelian, sublt. activ, cavalerie, mort la 23.VI.1941.

Gheorghiade Mercuriu, comandant civil marină, mort la 23.VI.1941.

Boghiceanu S. Laurenţiu, sublt. activ, infanterie, mort la 24. VI. 1941.

Leca V. Alexandru, căpitan observator activ, infanterie, mort la 25.VI.1941.

Stăncescu I. Alexandru, locot. observator activ, artilerie, mort la 25.VI.1941.

Monciu St. Petre, locot. aviator, aviaţie, mort la 25.VI.1941.

Paloni C. Ciprian, căpitan activ, infanterie, mort la 26.VI.1941.

Bănceanu D. Gheorghe, căpitan activ, infanterie, mort la 26. VI. 1941.

Călniceanu I. Valeriu, locot. activ, cavalerie, mort. la 26.VI.1941.

Marinache Emanoil, şef mecanic activ, marină, mort, la 26.VI.1941.

Dumitrescu Daniel, pilot D. P. M., marină, mort la 26.VI.1941.

Barinca V. Florian Apostol, sublt. rezervă, infanterie, mort la 26.VI. 1941.

Luncaşu I. Ştefan, locot. activ, infanterie, mort la 27.VI.1941.

Neagoe R. Ştefan, sublt. rezervă, infanterie, mort la 27.VI.1941.

Enescu D. Honoriu, locot. activ, infanterie, mort la 29.VI.1941.

Dragomirescu N. C-tin, locot. observator activ, aviaţie, mort la 29.VI.1941.

Ioanid I. D. Ionel, maior activ, artilerie, mort la 29.VI.1941.

Mateescu C. Ioan, sublt. activ, geniu, mort la 1.VII.1941.

Corăbianu Ioan, maior activ, infanterie, mort la 2.VII.1941.

Bănzar A. Petre căpitan activ, infanterie, mort la 2.VII.1941.

Creţulescu N. Leonard, locot. activ, infanterie, mort la 2.VII.1941.

Ciupitu I. Dumitru locot. activ observator, infanterie, mort la 2.VII 1941.

Hue N. Grigore, locot. rezervă infanterie, mort la 2.VII.1941.

Condurache C. Grigore, sublt. rezervă, infanterie, mort la 2.VII.1941.

Stănescu C. Costache, sublt. rezervă, infanterie, mort la 2.VII.1941.

Mihăilescu I. C-tin, căpitan activ, infanterie, mort la 3.VII.1941.

Chicoş Gh. Ştefan, căpitan activ, infanterie, mort la 3.VII.1941.

Filip V. Constantin, sublt. rezervă, infanterie, mort la 3.VII.1941.

Socaciu St. Nicolae, sublt. rezervă, infanterie, mort la 3.VII.1941.

Dinu T. Ioan, sublt. rezervă, infanterie, mort la 3.VII.1941.

Marinescu C. Ioan, locot. activ, mort la 4.VII.1941.

SUBOFIŢERI

Iftode C. Ernest, serg. major activ, cavalerie, mort la 22.VI.941.

Terinte N. Dumitru, serg. major activ, cavalerie, mort la 22. VI. 1941.

Budeanu N. Gheorghe, plot. activ, geniu, mort la 23.VI.1941.

Pântecan Nicolae, plot. T. R. rezervă, mort la 23.VI.1941.

Zaborilă Ioan, plot. T. R. rezervă, mort la 24.VI.941.

Coban Vasile, plot. T. R. rezervă, mort la 24.VI.941.

Adam Eugen, submaistru mecanic activ, aviaţie, mort la 25.VI.1941.

Buzdugan Traian, plot. T. R. rezervă, mort la 27.VI.1941.

Tatomir Dumitru, plotonier rezervă, mort la 27.VI.1941.

Mustaţă Gr. Tudorache, plot. activ, infanterie, mort la 1.VII.1941.

Moraru Erast, plot. T. R. rezervă, mort la 1.VII.1941.

Anton I. Vasile, serg. major activ, infanterie, mort la 2.VII.1941.

Mucenica I. Vasile, plot. adjut. administraţie activ, administraţie, mort la 2.VII.1941.

Igescu N. Gheorghe, adjutant activ, aviaţie, mort la 2.VII.1941.

Gorbănescu Dumitru, plot. T. R. rezervă, mort la 2.VII.1941.

Dumitriu Ioan, plot. T. R. rezervă, mort la 2.VII.1941.

Va urma publicarea de noi liste.

DUPĂ ALUNGAREA DIAVOLULUI, UCRAINA IMBRACĂ DIN NOU HAINA CREDINŢEI IN CHRISTOS

STROINŢI (Ucraina), 5. — Sub bubuiturile tunurilor, şi sub ţăcănitul mitralierelor peste plaiurile păgâne ale Ucrainei, preotul căpitan Ioan Alexandru, confesorul unui regiment român de vânători, a săvârşit slujba dumnezeeştei sfinţiri a bisericuţei din Stroinţi în care nu se mai făcuseră servicii divine de peste douăzeci de ani.

Cu acest prilej, preotul român numit mai sus a spovedit peste 500 de credincioşi şi a botezat 104 copii, rămaşi în afara credinţei în Dumnezeu sub regimul de teroare al sângeroasei fiare cu numele de Djugaşvili-Stalin.

După această creştinească sărbătoare, locuitorii satului Stroinţi trăesc clipe de adevărată înălţare şi de reînviere sub scutul Credinţei în Dumnezeu şi al Crucii Mântuitorului lumii.

ULTIMA ORA

Comandate de d. G-ral Antonescu, trupele germano-române obţin noui victorii în Ucraina

BERLIN, 6 (Rador). — Formaţiuni germane şi trupe române, comandate de Generalul Ion Antonescu, au obţinut în ziua de 5 August noui succese în Ucraina contra bolşevicilor care s'au apărat în unele părţi cu inverşunare.

In cursul acestor lupte, o brigadă de cavalerie română a capturat numeroase care de luptă, tunuri, ca şi un transport sovietic de muniţii.

Bolşevicii au suferit pierderi grave.

După biruinţa dela Smolensk

Operaţiile dela răsărit încununate de noui succese germane

BERLIN 6 (Rador).— Cu privire la comunicatul special de Miercuri al înaltului comandament german Agenţia DNB află din sursă militară că principalul lucru care reese din acest comunicat este că operaţiile germane de străpungere a liniei Stalin pot fi socotite ca terminate prin victoria dela Smolensk şi că o nouă fază a operaţiilor este de aşteptat.

In comunicat se spune că trupele germane au învins în această luptă pentru libertatea Germaniei Mari pe cel mai aprig duşman întâlnit până astăzi, datorită instrucţiei deosebit de alese şi experienţei războinice a trupelor, superiorităţii armelor şi nu mai puţin superiorităţii comandamentului german.

Armata germană a înregistrat în aceste lupte succese care au întrecut chiar cele mai îndrăznețe speranţe. Comandamentul stabileşte că armata sovietică foarte bine utilată poate fi socotită ca distrusă.

Ca rezultate de ansamblu al luptelor de până acum depe frontul oriental se citează circa 900.000 de prizonieri luaţi, peste 12.500 tancuri, peste 10.000 de tunuri şi peste 9.000 de avioane nimicite sau capturate.

Se subliniază că soldaţii sovietici s'au bătut cu o înverşunare şi o încăpăţânare excepţional de mare, astfel încât pierderile sângeroase pe care le-au suferit întrec de mai multe ori numărul prizonierilor.

Prin urmare, este sigur că sovieticii au pierdut peste 3.000.000 de oameni, la care, dacă se mai adaugă şi cei aproape 900.000 de prizonieri, se ajunge la un număr de 4.000.000 de oameni scoşi din luptă.

Se poate pricepe această cifră aproape neverosimilă numai gândindu-ne la imensitatea fronturilor.

Aceste cifre înseamnă că armata sovietică a fost nimicită în general.

Dealtfel, aceasta se confirmă şi prin numărul carelor de luptă şi al tunurilor distruse sau capturate, căci o asemenea imensitate de material nu poate să fi aparţinut decât unor mari armate bine echipate.

Cu cele 9.000 de avioane, a căror distrugere a fost semnalată, aviaţia sovietică trebue să fi pierdut cea mai mare parte din efectivele sale.

Se poate, în sfârşit, constata că operaţiile din est au fost încoronate de succes. Ele au intrat acum într'o nouă fază decisivă.

D. GENERAL ION ANTONESCU, CONDUCĂTORUL STATULUI PRINTRE OSTAŞII ITALIENI DELA RĂSĂRIT

ROMA, 6 (Rador). — Trimisul special al agenţiei Stefani pe frontul din Ucraina comunică următoarele:

Adunarea trupelor din corpul expediţionar italian pe frontul rusesc s'a terminat.

Forţa mijloacelor de luptă cu care este înzestrat corpul expediţionar, ca şi înfăţişarea măreaţă a soldaţilor noştri, au stârnit entuziasmul populaţiei din localităţile străbătute de trupele noastre îndelung aclamate. Manifestaţiile de simpatie româneşti au avut astăzi un epilog în vizita Conducătorului la generalul Messe, comandantul corpului expediţionar.

Prin această vizită, Conducătorul Statului Român a voit să exprime personal satisfacţia sa de a avea soldaţi italieni pe teritoriul său.

General Antonescu a afirmat că legături noui se stabilesc între români şi italieni, cari împreună cu Germania şi cu ceilalţi aliaţi sunt angajaţi în lupta comună contra bolşevismului.

Popasul forţelor noastre pe teritoriul român este pe sfârşite şi soldaţii noştri sunt nerăbdători să ia parte la uriaşa bătălie ce se desfăşoară pentru nimicirea bolşevismului. Frontul nu e departe şi soldaţii italieni ar voi să ajungă imediat acolo.

Corpul expediţionar italian se prezintă ca un formidabil instrument de victorie.

BUCURIA ITALIEI PENTRU BIRUINŢELE ROMÂNEŞTI

ROMA, 6 (Rador).—Ziarul TEVERE sub semnătura d-lui Landra publică un articol intitulat: „Românii din regiunea Transnistriană”, în care spune că această regiune, cuprinsă între Ucraina şi fosta Republică Moldovenească, este locuită de foarte mulţi români. Ei au sate mari şi bogate, cu nume româneşti. Autorul dă apoi numeroase statistici din care relese că actualmente sunt în Ucraina 1.200.00 de locuitori cari aparţin grupului etnic român. Autorul arată apoi diferenţa de tratament aplicată de Soviete Românilor din Siberia şi celor din Republica Moldovenească, care se bucurau de mai multă libertate. Totuşi, şi asupra unora, şi asupra altora, se exercitau puternice presiuni sovietice în sensul rusificării populaţiei române. Autorul face apoi un bilanţ al economiei în fosta republică sovietică a Moldovei şi încheie astfel:

„Este prematur să se speculeze asupra viitoarei aşezări a populaţiunilor care trăiesc dincolo de malurile Nistrului. Dar ceeace este mai sigur, este că problema elementului românesc existent în aceste regiuni va trebui soluţionată. Suntem siguri că soluţia dată de victoria Axei asupra Rusiei va corespunde acelor principii de dreptate rasială pe care Ducele le-a preconizat de atâta timp”.

Ziarele publică pe prima pagină comunicatul german care, în partea ce priveşte operaţiile de pe frontul român, scrie:

„Formaţiunile germano-române de sub comanda Generalului Antonescu, au forţat Prutul care era puternic apărat, liberând astfel Basarabia, cu toată rezistenţa dârză şi dificultăţile terenului”.

Intreaga presă anunţă şi astăzi inaugurarea transmisiunilor dedicate soldaţilor italieni ce luptă în România la Radio Bucureşti, cu care ocazie d. Mihai Antonescu a citit articolul [illegible] Duce.

La pandă, pe malul Nistrului

Funcţionarea taberelor de muncă şi a lagărelor de concentrare

Expunerea d-lui profesor Mihai A. Antonescu Vice-preşedintele Consiliului de Miniştri

COMUNICAT

Marţi, 5 August crt., s'a ţinut un Consiliu de Miniştri, sub preşedinţia d-lui prof. Mihai Antonescu, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, la care au participat toţi membrii guvernului.

1. — D. prof. Mihai Antonescu, vicepreşedintele Consiliului, a dat îndrumări asupra modului de organizare şi asupra regimului sub care vor funcţiona taberele de muncă şi lagărele de concentrare.

S'a instituit o comisie pentru cercetarea concentrărilor şi rechiziţiilor de muncă pentru a nu stânjeni viaţa economică.

2. — D. ing. C. Buşilă a făcut o dare de seamă asupra mersului transporturilor.

Consiliul a luat măsuri pentru activarea transportului lemnelor spre marele centre de consumaţie.

In acest scop s'a instituit un Comisariat special al Aprovizionărilor cu lemne.

3. — D. general Eugen Zwideneck, Subsecretar de Stat al românizării, a prezentat situaţia administrării imobilelor nelocuite şi a trecerii în Basarabia şi Bucovina a refugiaţilor producători agricoli.

4.— Consiliul a decis să prelungească libera circulaţie în zona interioară până la ora 24 şi să redea progresiv şi libertatea manifestărilor sportive.

5. — D. general Iacobici, ministrul Apărării Naţionale, a expus situaţia şi activitatea Serviciului sanitar al Armatei.

6. — Consiliul a rezolvat lucrări curente.

Răspunsul Ducelui la mesajul trimis de Conducătorul Statului la intrarea trupelor italiene în România

Conducătorul Statului, d. General Ion Antonescu, a primit următoarea telegramă dela Ducele Mussolini drept răspuns la mesagiul ce i-a fost adresat:

Excelenţei Sale
D-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român
Bucureşti

Am apreciat mult, Excelenţă, mesagiul pe care mi l-aţi trimis în momentul sosirii trupelor italiene în România, acum când războiul împotriva duşmanului civilizaţiei noastre comune întăreşte amiciţia popoarelor noastre. Doresc să vă reînoesc Domniei Voastre şi valoroasei armate române salutul meu camaraderesc.

MUSSOLINI

La rândul său, Contele Ciano, Ministrul Afacerilor Străine al Italiei, a adresat următoarea telegramă d-lui Prof. Mihai Antonescu, Vice Preşedinte şi Preşedinte Ad-Interim al Consiliului de Miniştri.

Excelenţei Sale
Prof. Mihai Antonescu
Vice Preşedinte, Preşedinte Ad-Interim al Consiliului de Miniştri
Bucureşti

Am primit deosebit de plăcuta Domniei Voastre telegramă prin care aţi binevoit să-mi exprimaţi sentimentele poporului român faţă de trupele italiene care se grăbesc să combată duşmanul nostru comun bolşevic, în frăţie de arme şi spirit cu armata română. Aceleaşi sentimente le exprimă poporul italian, cu siguranţa victoriei neîndoielnice, pentru valoroşii luptători români.

CIANO

O SCRISOARE A D-LUI GENERAL SPEIDEL ADRESATĂ D-LUI PROF. MIHAI ANTONESCU VICE-PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI

O scrisoare a d-lui gen. Speidel adresată d-lui prof Mihai Antonescu, vice preşedintele consiliului:

Prea stimate
Domnule Vice-Preşedinte,

Serbarea organizată sub patronajul Dvs. în onoarea răniţilor germani din Spitalul Aviaţiei din Bucureşti, dată în ziua de 25 Iulie 1941, a fost o foarte plăcută surpriză pentru soldaţii germani şi o adevărată dovadă a camaraderiei româno-germane.

Ei au fost cu toţii foarte măguliţi de deosebita onoare ce le-aţi făcut prin prezenţa Dvs., mult stimate Domnule Ministru, ţinând seama de intensa activitate ce desfăşuraţi.

Imi permit să vă exprim în numele răniţilor din Spitalul Aviaţiei, sincerile mulţumiri atât pentru serbarea cât şi pentru prezenţa D-Voastre printre ei şi să vă exprim totodată sincerele mele regrete că nu am putut lua personal parte la această serbare şi nu am avut plăcerea de a vă putea primi. Din nenorocire, lipsind din Bucureşti în interes de serviciu, am fost împiedicat să vin.

Primiţi, vă rog, domnule Vice-Preşedinte, expresia distinsei mele stime şi consideraţii.

Al Dvs. devotat,
Lt. GENERAL SPEIDEL

Armata roşie nu mai are tunuri şi mitraliere

BERLIN, 6 (Rador). — In cercurile militare competente se constată că forţa combativă a trupelor sovietice scade treptat.

Numeroase formaţiuni sovietice sunt comandate de subofiţeri, din cauza lipsei de ofiţeri.

Efective şi cadrele de înlocuire şi de rezervă sunt instruite foarte insuficient sau deloc. Trupele de rezervă sunt, în mare parte, aruncate în luptă îmbrăcate în haine civile.

In aceste noui formaţiuni aruncate în luptă, se simte foarte accentuat lipsa de artilerie şi de mitraliere.

Mai multe divizii blindate merg la luptă pe jos, din cauza lipsei de care de luptă.

Trupe speciale, cum sunt de pildă brigăzile de debarcare, sunt trimise la luptă ca simple trupe de infanterie.

Cu o înfrigurare care trădează cele mai mari îngrijorări, mereu alte şi alte formaţiuni de muncitori şi de membri ai tineretului comunist sunt aruncate în vâltoarea bătăliilor.

Oastea de rezervă a Sovietelor are o forţă de luptă foarte slabă şi este extrem de amestecată.

Comunicatul german

ZECI DE MII DE BOMBE INCENDIARE ARUNCATE ASUPRA MOSCOVEI

BERLIN, 6 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Asupra operaţiunilor de pe frontul de răsărit, care au fost încununate de succes, au fost publicate astăzi comunicate speciale.

In noaptea de 5 spre 6 August, puternice formaţiuni aeriene de luptă au aruncat, în bună condiţie de vizibilitate, numeroase tone de bombe explosive şi zeci de mii de bombe incendiare asupra instalaţiilor militare din Moscova. Succesul acestor atacuri a putut fi constatat prin loviturii în plin obţinute contra uzinelor industriei aeronautice, ca şi prin numeroasele incendii izbucnite la instalaţiile de aprovizionare ale inamicului.

Pe coasta de răsărit a Angliei, aviaţia a distrus un cargobot de 6000 tone şi a avariat grav un alt vapor de comerţ inamic.

Noaptea trecută, alte avioane de luptă au bombardat cu succes instalaţiile porturilor de pe coasta de nord-vest şi de est a insulei britanice. Alte atacuri aeriene au fost îndreptate contra mai multor aerodromuri.

In Africa de Nord, o nouă încercare de eşire, făcută în noaptea de 3 spre 4 August de garnizoana britanică dela Tobruk, a fost sfărâmată de focul artileriei germano-italiene. Inamicul a suferit, cu acest prilej, pierderi grele în oameni. S'a luat şi un oarecare număr de prizonieri.

Noaptea trecută, inamicul a aruncat bombe explosive şi incendiare în mai multe localităţi din vestul şi sud-vestul Germaniei, cu deosebire la Karlsruhe şi la Mannheim. Au fost morţi şi răniţi în rândurile populaţiei civile. Artileria antiaeriană şi vânătorii de noapte au doborît opt dintre avioanele de bombardament britanice care au luat parte la aceste atacuri.

„Groaznicele distrugeri din Basarabia“

BERNA, 6 (Rador). — JOURNAL DE JURA sub titlul: „Groaznicele distrugeri din Basarabia” publică numeroase detalii, transmise de corespondentul agenţiei OFI, spunând între altele: „Basarabia eliberată acum câteva zile de trupele române are un aspect tragic. Ruşii au distrus sistematic oraşele şi satele, pentru simpla plăcere de a nimici ceeace fusese construit înaintea lor. Nebunia acestor distrugeri este evidentă, mai ales dacă observăm că în majoritatea cazurilor s'au distrus o serie întreagă de case paşnice, lăsându-se intacte căile de comunicaţie, poşte, căile ferate, etc. Un număr considerabil de locuitori au fost deportaţi în Rusia câteva zile înainte de începerea ostilităţilor. Chişinăul are o înfăţişare groaznică. Pe o lungime de mai mulţi kilometri nu se văd decât case incendiate. Centrul oraşului este o imensă grămadă de ruine. Timp de trei zile şi trei nopţi, din ordinul autorităţilor sovietice, oraşul a fost stropit cu benzină şi incendiat.

Ruşii au încercat în acelaş timp să dea foc Catedralei din Chişinău, dar incendiul a putut fi localizat. Cărţile sfinte au fost arse, icoanele au fost profanate. După o ceremonie de purificare rituală, cultul a fost însă reluat în biserică. In momentul de faţă armata română reorganizează cu încetul zona eliberată”.

Sub titlul: „Reconstrucţia în Basarabia”, NEUE ZURCHER ZEITUNG publică o corespondenţă semnată de d. Wlading, arătând că s'au început într'un ritm accelerat lucrările pentru repararea şoselelor şi a căilor ferate din Basarabia şi din Nordul Bucovinei. Aceste munci de utilitate publică sunt efectuate de detaşamente militare şi de membrii serviciului muncii. In acelaş timp poliţia română este ocupată — adaugă corespondentul — cu recensarea tuturor evreilor între 25 şi 50 de ani, care vor fi folosiţi la munci de interes public în ţinuturile redobândite.

Sub titlul: „Basarabia de astăzi şi de odinioară”, ziarul BUND, principalul organ din Capitala Elveţiei, publică un articol consacrat problemelor româneşti. Articolul face istoricul Basarabiei şi arată cu date amănunţite că bogatul ţinut dintre Prut şi Nistru a făcut totdeauna parte integrantă din Principatul românesc al Moldovei.

ANGLIA ARUNCĂ TURCIA IN PRIMEJDIE

BERLIN, 6 (Rador). — Subliniind primejdia pe care o prezintă alianţa anglo-sovietică pentru ţările din Orientul Apropiat, aşa cum rejese din recentul articol al ziarului „Times” şi din revelatoarea informaţie a ziarului „Stockholmes Tidningen”, Karl Megerle, colaboratorul diplomatic al lui „Berliner Boersen Zeitung”, ajunge la următoarele concluzii:

Alianţa anglo-sovietică este o combinaţie primejdioasă nu numai pentru Turcia, ci şi pentru celelalte regiuni din Orientul Apropiat, în care Anglia se străduește să stabilească contactul militar cu aliaţii săi bolşevici. Sunt multe semne că Anglia caută să creieze noui focare de agitaţie, pentru a-şi înlesni pătrunderea spre Caucaz.

Toate aceste planuri — declară Megerle — nu se vor putea realiza decât în dauna Turciei, Iranului şi Irakului. Dar aceste ţări îşi dau seama de ameninţarea ce se ridică asupra lor. Deşi ele au refuzat multă vreme să recunoască întreaga însemnătate a acestei legături primejdioase pentru existenţa lor, între atacul bolşevic şi atacul englez, care urmăresc amândouă stăpânirea Europei, aceste ţări îşi dau seama acum, după publicarea articolului din „Times” şi a informaţiei din „Stockholm Tidningen” că alianţa anglo-bolşevică ameninţă existenţa lor.

Valuri de trupe italiene spre frontul anti-comunist

MUENCHEN, 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani” transmite:

Ziarul „Muenchener Neuste Nachrichten”, ocupându-se de participarea Italiei la războiul contra Sovietelor, scrie: Cei care văd trecând spre răsărit valul neîncetat de trupe şi material italian pot să-şi dea seama că participarea italiană nu prezintă numai o importanţă simbolică.

„Voelkischer Beobachter”, la rândul său, subliniază entuziasmul poporului italian faţă de discursul pronunţat de Duce la Mantova.

Războiul contra bolşevismului, adaugă ziarul, este foarte popular în Italia.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9